

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

סנהדרין דף ל"ה ע"א

טען המלוה מנה לי בידך, והחזיר הלווה משכון לי בידך ואבד,
לאיזה טענה נזקקים תחילה? [תד"ה אשרו].

אמר פלוני ופלוני שידוע שהיו שם יבואו ויעידו	יש לו עדים רק אחר ל'	ביש ללווה עדים מזומנים או מביא עדים תוך ל' ¹	
לטענת המלוה ³	לטענת המלוה ²	לטענת הלווה	היתה הלואה בשטר
לטענת הלווה	לטענת הלווה	לטענת הלווה	היתה בלא שטר ⁴

אדם דלהלן שהלך לשחוט את פסחו, ושמע שמת לו קרוב, האם יטמא לקרובו? [תד"ה הרי].

כל מי שאינו במעלות הנ"ל	כהן גדול ונזיר שהלך לשחוט	
לא יטמא ⁵	יטמא	לשיטת רש"י בפשיטות
יטמא	יטמא	לתוס' ולפירושם ברש"י

¹ בזה מקדימים לטענת הלווה, דהא אפי' אם שואל זמן לפרוע יהבינן ליה ל' יום, אי"כ בודאי כששואל זמן ל' יום בשביל להביא עדים יהבינן ליה.

² בזה צייתין דוקא למלוה גם ללא הקרא, דאל"כ לעולם יעכבנו בטענה זו ולא יפרע.

³ כן העמידו תוס' לשיטת רש"י את המקרה בסוגיין שבזה חידש הפסוק שאזלינן בתר טענת המלוה שחשוב נגזל. ועי' בתוס' רא"ש שהדגיש שהכוונה כאן אחר ל' יום, דעד ל' יום ודאי שממתינים לעדי הלווה.

⁴ באופן זה בכל ענין נאמן הלווה, דיש לו מגו שיכול לומר פרעתיך בלא עדים, דהא אין צריך הלווה לפרוע בעדים.

⁵ ועל זה הקשו תוס' דהנה מצינו שהקשתה הגמ' על חביריו של יוסף הכהן שטמאוהו כדי שיתעסק בקבורת אשתו ולא בפסח, דהרי כאן אמרינן שלא יטמא לאחותו. וקשה מאי קושיא, הרי לא היה ליוסף הכהן למעלת כהן גדול ונזיר ג"כ, ולרש"י רק באופן זה אסור לו להטמא.